

specifikace: K nároku zletilého žalobce na zaplacení částky výživného, které bylo žalobci proti žalovanému již v minulosti přiznáno soudním rozhodnutím, jsou věcně příslušné okresní soudy, a to ve smyslu obecné úpravy věcné příslušnosti ve sporném občanském soudním řízení.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

Ncp 644/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **J. P.**
zastoupená advokátem JUDr. Daliborem Čertokem
sídlem Sněženková 3073/10, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **V. R.**

o zaplacení 453 000 Kč s příslušenstvím,

vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 92 C 45/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 4.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze (dále jen „předkládající soud“) dne 6. 8. 2020 domáhá po žalovaném zaplacení částky 453 000 Kč s příslušenstvím. Žalobkyně svůj žalobní požadavek odůvodnila tak, že žalobu podává „Městskému soudu v Praze jako soudu odvolacímu, který rozhodl proti žalovanému ve věci určení otcovství, že: žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na výživném za období od 18. 9. 1985 do 31. 8. 2005 částku 453 000 Kč s příslušenstvím, a to ve lhůtě do 2 měsíců od právní moci vydaného platebního rozkazu“, přičemž „žalovaný i přes verbální upomínky do současnosti nic nezaplatil“, a proto žalobkyni nezbyvá „než domáhati se svých práv žalobou tedy soudní cestou“. Jako důkaz žalobkyně označila rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 4. 9. 2012, č. j. 16 C 53/88 - 902, a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2013, č. j. 64 Co 517/2012 - 926.
2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že není dána jeho věcná příslušnost k projednání a rozhodnutí tohoto sporu, neboť se nejedná o žádnou z věcí uvedených v § 9 odst. 2 o. s. ř., případně o věc podle § 249 odst. 2 o. s. ř., o nichž rozhodují v prvním stupni krajské soudy.

3. Účastníci se k příslušné informativní výzvě předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) k otázce věcné příslušnosti nevyjádřili, protože se - s ohledem na současně připojenou doložku podle § 101 odst. 4 o. s. ř. - předpokládá, že k postupu předkládajícího soudu podle § 104a odst. 2 věta první o. s. ř. nemají námitek.
4. Jak v odstavci 1. odůvodnění konstatováno, žalobkyně se žalobou v tomto řízení domáhá proti žalovanému zaplacení nárokové částky z důvodu toho, že jí měla být soudním rozhodnutím proti žalovanému přiznána na výživném částka 453 000 Kč, kterou žalovaný přes upomínky žalobkyně nezaplatil.
5. K uvedenému žalobnímu požadavku jsou věcně příslušné okresní soudy ve smyslu obecné úpravy věcné příslušnosti soudů pro sporné občanské soudní řízení obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř., když se nejedná o věc, pro kterou by zákon zakládal speciální věcnou příslušnost soudů krajských. Taková speciální úprava není obsažena nejen v (předkládajícím soudem zmiňovaném) § 9 odst. 2 či § 249 odst. 2 o. s. ř., ale ani v žádném jiném ustanovení zákonné povahy.
6. S ohledem na shora konstatované rozhodl nadřízený soud podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. tak, že k projednání a rozhodnutí tohoto sporu jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy, přičemž ve smyslu § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. současně uvedl konkrétní soud, jemuž bude věc postoupena k dalšímu řízení; rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 6. října 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu